

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

טל תשבת מפני זרעו

ספר
דין תורה
חלק כב

בזוהר דא יפקון מן גלותא

והמשכילים יזהרו כזוהר הרקיע

ספר
דין תורה
בבית דין של מעלה

חלק ב

יוצא לאור ידי
מפעל הזוהר העולמי בת ים
חודש תשרי תשע"ז

מפעל הזוהר העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר ירושלים

בני ברק רמת בית שמש
אצל הרופא קירופרקטר ד"ר
איתמר ברים: 054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

מי לה' אליו! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות

(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

ולרפאות הולאת חזק.

מכתב מבעלת תשובה - עם הוספות של סודות גדולות שסיפרה ברדיו 2000 ל-40,000 איש

עם הדין תורה בבית דין של מעלה, והרשב"י
ואליהו הנביא מגלים לה סודות, ויודעת לבאר כל
הזוהר הקדוש

מכתב עידוד וחיזוק

מכתב זה התקבל בחודש האחרון (טבת תשנ"ה) לאחר שפרסמנו על המכשלות הרבות
בנושא הכשרות.

בס"ד

אפתח את מכתבי זה באזהרה חמורה! שכן, את דבריי הבאים, אני כותבת מלב
שותת דם, לאחר ימים כמו גם לילות, נטולי שינה וסערת נפש שאין כדוגמתה.
בראשית אומר שאני אוהבת את הקב"ה אהבת נפש לא רגילה, על כך יעיד
בעלי ומכריי הקרובים ביותר.

ואעפ"י כן, אפילו בעבורי הסיפור הזה, אותו אגולל בהמשך, הינו כבד בכמה
וכמה מידות ואף הביאני לחלישות הדעת גדולה ביותר. ימים ולילות ארוכים
עברו עלי עד אשר הצלחתי להתאושש, ולו במעט, מההלם שאחז בי עת
גיליתי את אחד הדברים הנוראיים ביותר, שיכולה לגלות בעלת תשובה
כדוגמתי, ובכלל, כל אדם הירא את השם באמת ובתמים.

אציין שבועיים לפני תחילת המעשה, התחלתי לגרוס בזוהר הקדוש.

תגובת זעם על ערעור מוסכמות

קיבלתי מכתב עם מספר שורות מחץ אשר עתידות לשנות את חיי. בקיצור
נמרץ אספר שבמכתב היה כתוב שהבשרים, הן של עופות ובעיקר של
בהמות, הבאים אל פי, כמו גם אל מיליוני פיות יהודים, הינם טריפות ונבלות
ממש. אעפ"י שהכל בהכשרים המהודרים ביותר!

הבטתי במכתב זה בתדהמה וזעמתי לעצמי, 'מי הוא אותו החצוף ההופך אותי,
כמו גם מיליוני יהודים אחרים, תלמידי חכמים, ראשי קהילות ופשוטי העם
לאוכלי נבלות וטריפות, על בסיס יומיומי?'

יתרה מכך, באותו מכתב היה כתוב שכל אוכלי הבהמות בדורנו עוברים על איסור כרת מדאורייתא. איסור "חלב" צויין שם. "כרת" הוא גם הדין על מי שבא על נידה ר"ל! אתם מבינים!?

לא בזבזתי זמן, ומיד כתבתי לאדם החתום על הדברים, כי אני מוחה בכל תוקף, ולא ייתכן שהוא יוציא לעז ודיבה שכזו על כלל האומה. הרי לא ייתכן, שיכול בכלל להיות דבר שכזה, מבלי שתקום צעקה גדולה! ומה גם, הוספתי לכתוב, "דבריך הינם בגדר 'גזירה שאין הציבור יכול לעמוד בה', כמו כן, גורמים הדברים לחלישות הדעת ענקית ושזה פשוט לא יכול להיות אמיתי"!

הנפש מסרבת להאמין להוכחות

כעבור זמן קצר קיבלתי מכתב חוזר. במייל הפנה אותי הכותב לכ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א, שבדיעבד הסתבר לי שהוציא מאות ספרים בנושא, אך לא לפני ששלח לי חומר בנושא. לטענתו, עם הוכחות חותכות.

בתחילה סירבתי לפתוח שוב את מכתבו ולקרוא את הדברים, שכן הייתי מדי כעושה והמומה מ"השקר הגס". לקח לי יומיים נוספים של חיבוטי נפש קשים מנשוא, עד שהעזתי לפתוח ולקרוא את הכתוב. עלי לציין שאנוכי אדם של אמת. אין ימינה ואין שמאלה, יש רק אמת אחת, והיא זו שהביאתני לפתוח בכל אופן את אותו מכתב.

שמעתי את הרה"ג לנדא שליט"א, במשך כמחצית השעה, על מחדלים נוראיים בענייני הכשרות, ואף הוסיף ואמר שכיום כמעט ולא ניתן למצוא בהמה כשרה, בשום מקום בעולם!! אתם שומעים?! והוא הוסיף ואמר, שגם לא איכפת לו לשלם את המחיר על דבריו.

חומר כתוב בלי סוף שאסף ואיגד האדמו"ר... אני בוחנת את הדברים, ומרגע לרגע, סערת הנפש שלי הולכת וגדלה, הולכת ומתעצמת.

"לא יכול להיות שעובדים על כולנו! אני פשוט מסרבת להאמין לכך! הרי... הרי זה אומר שהפוליטיקה והכסף הם בעצם אלה שמביאים את האוכל אל פי, אל פיות כולם".

הרגשות שמימיים בלתי מובנות שיש אמת בדברים אלו

יחד עם כל המידע הזה, אני נמצאת בהכחשה טוטאלית. ואף יוצרת מחאה פרטית. אני מכניסה בשר אל החמין ומשהו בתוכי זועק "עכשיו כשאת יודעת שזה אסור, את תתני על זה את הדין!"...

"די, די, די" אני משתיקה את אותו הקול. בשבת קודש, משום מה, הבשר, אותו אני כה אוהבת מאז שאני זוכרת את עצמי, מרגיש תפל וחסר טעם. אני, חובבת הבשרים הנלהבת, לוקחת את חתיכת הכבש שבצלחת וזורקת אותה לפח. למחרת, נמשכת מחאתי כאשר אני מכניסה עוף לתנור. אני מתיישבת לאכול. תוך כדי האכילה, לאחר מספר דקות, אני חשה בכאב בטן שהולך וגדל. בראשי אני שומעת קול שזועק: "את לא יכולה לאכול את זה". אני מסיימת לאכול, ובמשך שש שעות תמימות אני חווה התכווצויות ועוויתות נוראיות בקיבה. ופעילות המעיים שלי הולכת וגוברת. כעבור שש שעות עובר הכאב, כאילו לא היה. לא התייחסתי לכך יתר על המידה, עד אשר הדבר חזר על עצמו פעם אחר פעם. הקול בראש זועק "אל תאכלי את זה!" ואני משיבה לו "אבל זה לא יכול להיות! אני פשוט לא מאמינה לדבר הזה!". לאחר מספר פעמים הבנתי שמשמייס מאותתים לי שכעת, משאני יודעת את האמת, מנסים לגרום לי להפסיק.

ממחשבה למעשה

לאחר בירורים החלטנו, אני ובעלי, שאין מנוס ושראשית כל, עלינו להפסיק לאכול בשר בהמה! גזירה לא פשוטה בעליל. שהרי אינני אוכלת בצקים, עוגיות או ממתקים, כי אם בשר וירקות! ואז ביקשנו מהאדמו"ר מהאלמין שליט"א שיפנה אותנו לשוחט שלו. הרב אמר שמכיוון שהשוחט שלו עושה שחיטות קטנות, הוא איננו יודע האם יוכל לשלוח גם לנו. אמרתי לרב, שאין לנו שמחה בשבת קודש אלא בבשר וביין. ואם לא בשר בהמה, לפחות בשר עוף... הרב נתן לי מספר והוסיף "תאמרי לרב רוט שאני שלחתי אתכם" ובע"ה תקוו לטוב.

מיד יצרנו קשר עם הרב רוט, אשר אחראי על השחיטה לאדמו"ר שליט"א, והוא אכן הסכים לשלוח גם לנו עופות והודו, לאחר שהסברתי שאין לי שום אופציה אחרת. על העופות והעוף, שילמתי פי 4 לערך מהמחיר אותו אני רגילה לשלם בסופר. אומנם אמרנו "לשם יחוד", והרי אנו באים לקיים מצוות עשה מדאורייתא של "ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך, ובכל נפשך ובכל מאודך!!!". לא שווה כל הון שבעולם, אם ח"ו נעבור על איסור אחד מדאורייתא, קל וחומר, על איסורים כה נוראיים וחמורים!

חומרות מופרזות או איסורים חמורים

לאחר שיצרנו שוב קשר עם האדמו"ר, הוא הסביר לנו, בעדינות רבה, שבשלב הבא עלינו להכשיר את הכלים הניתנים להכשרה. לגבי כלי החרסיה, ככל

הנראה דינם נחרץ ואין להם תקנה, כי אם להשליכם. אציין שלא מכבר קנינו שני סטים מדהימים ויוקרתיים לכבוד שבת קודש. כל סט בשווי 400 שקלים חדשים סה"כ 800 שקלים חדשים. וזאת בנוסף לכל הצלחות של יום חול, כולם מחרסינה... שלא לדבר על כך שאת הבשרים שבמקרר, עלינו לזרוק, בכדי שלא נכשיל חלילה שום יהודי אחר בנבלות וטריפות.

על אף כל הנתונים הברורים והחדים כתער, אני מחליטה בכל אופן לעשות בירורים משל עצמי. אציין בזאת שאינני פתי המאמין לכל דבר, אלא בעלת תואר שני, ובעלת עסק עצמאי מצליח.

אני יוצרת קשר עם רב חשוב, העומד בראש כוללים, הידוע ללא עוררין כתלמיד חכם עצום וגדול.

שאלת רב

אני שואלת את הרב מספר שאלות נוקבות. בתחילה הרב אומר שלמיטב ידיעתו אין בעיה באופן כללי, ואומנם, שהוא איננו מונח לחלוטין בפרטים, אך מזהיר מלהתקרב לבית מטבחים מסויים, בו רבים וטובים קונים, במחירים מצויינים. הוא אומר שהוא מתריע כבר למעלה משנה שאין לדרוך במקום זה. עוד הוא מוסיף שידוע שישנה בעיה קשה בשחיטה בארץ פלונית, ולכן אסור להתקרב לשחיטה שיוצאת מארץ זו.

הרב מוסיף שכידוע, ישנה פוליטיקה רבה בכל נושא הכשרויות, אך שכדאי שאשוחח עם המשגיח החשוב פלוני אלמוני, שאחראי על כלל השוחטים בארץ ובעולם של בד"ץ מהודר ביותר, בכדי שהוא יעשה לי את ההשלמות, בעניינים עליהם הרב לא ידע להשיב. ניתקתי את השיחה, לא לפני שאמרתי לרב שאתקשר אליו בכדי לומר לו מה שראש המשגיחים אמר.

אם אהיה כנה עם עצמי, כמו גם עם מי שקורא את דבריי אלו, אומר שבתוכי ציפיתי, קיוויתי, ייחלתי, שאסיים את הבירור עם אמירה ברורה שבכלל אין לי מה לדאוג ושהכל בסדר גמור. אולי אף שהאדמו"ר נוהג חומרות, שלי, האדם הפשוט, לא מחוייבות המציאות.

תדהמה פחד ותסכול

מה רבה הייתה תדהמתי, כאשר תוך כדי שיחתי עם ראש המשגיחים, המטייל בכל העולם מטעם אותו ההכשר המהודר, הוא משיב לשאלתי, בעניין אותו בית המטבחים, ממנו הזהיר הרה"ג עימו שוחחתי דקות ספורות קודם לכן, כי אין כל חשש בבית המטבחים הזה, וש אפשר לקנות שם "בשקט". כמובן שלא

סיפרתי לו לפני כן מה הרב אמר לי.

לשאלתי בעניין ההברחות של בני המיעוטים, אמר המשגיח שאכן ישנם זיופים רבים שלא ניתן לעשות בעניין דבר, מעבר למה שעושה המדינה.
 "אז אתה אומר לי שיש מצב ממשי שאנו קונים בשר עם חותמת הבד"ץ
 שבעצם הגיע מעזה!?"

"תראי, הברחות זיופים יש בכל תחום. גם פה. זה לא תלוי בנו...".
 התחלחלתי למשמע הדברים.

בהמשך דבריו החל לספר לי עד כמה הבהמות הנשחטות באותה ארץ פלונית, עליה הזהירני הרב הנ"ל מלהתקרב לכל השחיתות היוצאות ממנה, סטריליות ונבדקות בהקפדה ו"בחומרא דחומרא".

נותרתי המומה! ואז נפלט מפי "אבל הרב אמר שאסור להתקרב לשם!".
 המשגיח נאלם דום ושאל: "זה מה שהרב פלוני אמר!?"
 "כן!" השבתי.

"מתי הוא אמר דבר שכזה!?" המשיך לשאול המשגיח ההמום.

"לפני שהתקשרתי אליכם, סיימתי את שיחתי עימו".

"באמת! טוב תשמעי, אשוחח עם הרב ונראה מדוע הוא אמר לכם כאלה דברים"

שאלתי עוד מספר שאלות שבסופן, הדברים שנאמרו הם כדלקמן: אכן ישנן מחלוקות בעניינים מסויימים שבדיני הכשרות. ופוליטיקה רבה מנהלת את התחום המגלגל מיליוני דולרים ויותר כל שנה. ושעקב "חוסר ידיעה מספקת" בדינים מסויימים, נוהגים השוחטים בחומרות יתרות על מנת שלא תצא תקלה...

"חוסר ידיעה מספקת?" אני שואלת בתדהמה.

"כן, ולכן אנו נוהגים חומרות רבות והקפדות גדולות, בכדי שהכל יצא בהידור רב"

"אם יש חוסר ידיעה מספקת, הכיצד ייתכן לעשות שחיטה בהידור רב!?" אני חושבת לעצמי, ללא אומר דבר. ניתקתי את השיחה נדהמת, ובסערת נפש גדולה יותר ממה שהייתי עוד קודם לכן.

צפו ועלו שאלות רבות וגדולות יותר משהיו לפני כן. לאחר דקות ארוכות, בהן ניסיתי לשוב ולהתאושש מהשיחה ההזויה, ניסיתי להתקשר לרב פלוני אשר הפנה אותי אל המשגיח. הוא היה בממתינה....

האמת מתבהרת

התקשרתי לבעלי וגוללתי בפניו את תוכנן של שתי השיחות. אף הוא היה המום לחלוטין. בערב ישבנו על הספה, המומים ונטולי מילים. פשוט בהינו בחלל החדר, כשרק המילים "הזוי", "לא אמיתי" ו"זה לא יכול להיות", מסתננות מפעם לפעם מתוך נפשנו הסוערת.

השיחות הללו, בתוספת החומרים הרבים שהמשיכו להגיע אל תיבת הדואר שלי, הבהירה שלי שהכל אמת לאמיתה. ושמהדל לא נורמאלי בסדר גודלו מתחולל בתוך מטבחינו. אנו אוכלים ומאכילים את בני ביתנו לאורך שנים ארוכות בכל מרעין בישין.

לא פלא שהאדמו"ר מהאלמין שליט"א התבטא לא אחת שבשל עוון נורא ואיום זה, מתחוללות מגיפות נוראיות ר"ל, ואסונות נוראיים בכל פינה ומכל עבר. אנו פשוט מרעילים את גופנו ונשמתנו.

(בקיצור: הדברים שהרב אומר הם דברים שכשהגיעו לידיעתנו היה לנו מאד מאד לא פשוט לקבל אותם - ובהחלט דברים שהם ממש מזעזעים את אמות הסיפים וממש לא פשוט, אבל כשהאמת מגיעה אל מול העיניים, קשה לברוח ממנה.

יש פה הרבה מחדלים

עכשיו - כשהדברים הגיעו לידינו ואנחנו ככה בחנו אותם, אז בתחילה אנחנו קראנו מעט מן הדברים שהאדמו"ר מביא ואמרנו טוב, יכול להיות שהאדמו"ר - באמת מדבר על חומרות - חומרות - כי בכל זאת אנחנו אנשים פשוטים, בעלי תשובה, משתדלים לעבוד את ה' בתמימות.

אבל לצערנו הרב או לשמחתנו הרבה, אני לא יודעת אפילו איך להגדיר את זה, כשאני ואישי שיחיה, כשאנחנו התחלנו לחפור בנושא הזה שבעל כורחנו - כי באמת נדמה היה לנו כאילו כפו עלינו הר כגיגית אף אחד לא רוצה להתעורר למציאות שבה אנחנו מגלים שעובדים על כולנו, שמוכרים אותנו עבור בצע כסף וזה דברים שהם לא נתפסים, בטח ובטח לא כשמדובר על ציבור שאמור להיות אמוץ על המאכלות הכשרות, להכניס לפה, ופתאום אנחנו מגלים שיש פה הרבה מחדלים מאד מאד גדולים.

סתירות בין הרב והמשגיח

זה שבתחילה באמת היה לנו מאד קשה לקבל את הדברים, ודי ניסינו לברוח מהם, אמנם התחלנו לחקור את הענין והתחלנו לדבר עם משגיחים, עם רבנים שמתעסקים מעט - או מי פחות או מי יותר בענייני הכשרות, וככל שיותר בדקנו,

הבנו שלא רק שהאדמו"ר - לא נוהג פה בחומרות- שזה פשוט מזעזע, אבל הלכתחילה לא מתקיים בשום צורה ואופן בעניני הכשרות.

זאת אומרת, אם דיברנו עם רב מאד מאד גדול שהפנה אותנו למשגיח שהוא משגיח על כשרות מאד מאד נחשבת, ואותו משגיח אמר בדיוק הפוך ממה שהרב שהפנה אותנו אליו אמר - זאת אומרת, אם הרב שהפנה אותנו אמר "אל תתקרב לבית מטבחים של פלוני אלמוני, למקום הזה והזה, אז אל תדרכו, הרי כף רגלכם לא תדרך שם, כי אנחנו- מתריעים ומודיעים שיש שמה סכנות ובעיות גדולות", ואותו משגיח שאותו הרב שלח אותנו אליו אומר לנו הכל בסדר, אין שמה מה לחשוש.

אמרנו "אבל איך יכול להיות?" לא אמרנו כמובן שהרב אמר לנו שיש שמה בעיות גדולות. אח"כ שאלנו "מה לגבי ארץ פלונית, הרב אמר 'ארץ פלונית אסור להתקרב לשחיטה מהארץ הזאת'", ואותו משגיח אמר בלי ידיעה כמובן שהרב אמר לנו כמה רגעים קודם לכן שאסור להתקרב לכל השחיטה היוצאת משם, אותו משגיח אמר אין מה לחשוש.

הכל שמה בסדר והפרות שמה זה פרות מרעה והכל מהודר והכל ואז ככה נפלטת זעקה באמת זעקה. אמרתי: "אבל הרב אמר שאסור להתקרב לשם", אז המשגיח אמר "הרב אמר דבר כזה?" אמרתי, "כן. הרב אמר שאסור להתקרב". הוא אמר "מענין למה הרב אמר את זה". ואז כמובן אחר כך כשהתקשרתי חזרה לרב היתה שיחה ממתינה.

לגבי ההברחות אין לנו מה לעשות

עכשיו אני יכולה להגיד שהדברים שהאדמו"ר אומר הם דברים לא פשוטים. לא פשוט להכיל אותם, אבל כידוע אמת היא לא דבר קל, אמת, כשהיא מותחת מול הפנים מה שנקרא "הציץ ונפגע" כשהאמת מגיעה מול העינים - אי אפשר לברוח ממנה.

גם כאשר שמענו את הדברים, ובכל אופן - המשכנו לאכול עוד קצת - כי באמת היה קשה לנו לקבל את הדברים. קיבלנו כאבי בטן.

אבל מעבר לזה מי שבאמת יחקור אחר האמת... אבל ככל שחקרנו יותר ויותר את העניין ככה גילנו עד כמה העסק הזה - סבוך, מסובך, כל כך הרבה פוליטיקה.

אפילו המשגיח הגדול שאיתו דיברתי (של הבדצ"ם) שאלתי אותו "מה אותם עושים לגבי העניין של הברחות" "לגבי ההברחות אין לנו מה לעשות". זה ידוע שיש הברחות, וזיופים יש בכל מקום ופינה, וכזה אין לנו שליטה".

אז אמרתי "יודעים לכתחילה שמגיעים בשר שעשויים להגיע עם חותמות של הברד"ץ למקרים זה בכלל מגיע מג'נין או מעזה או אני לא יודעת מאיפה.. זה פשוט מזעזע, מחשבה מזעזעת."

נחזור לנקודת ההתחלה שבועיים קודם לכן - התחלנו לגרוס זוהר. (וכמובן בלי ידיעה יותר מדי).

חזיון נורא

עוד באותו הלילה, ראיתי חזיון מדהים ומוחשי מאין כמותו. כל מי שאי פעם חווה חזיון שכזה, יודע שאי אפשר להטיל ספק באמיתות הדברים, שכן הם מוחשיים יותר מכל הדמיונות של עלמא דשיקרא (עולם השקר).

אני רואה את כ"ק האדמו"ר שליט"א, הוא הרב הצדיק שלום יהודה גרוס שליט"א, עומד בבית דין של מעלה ואני רואה אותו נלחם על עם ישראל, פשוט נלחם על כל יהודי, אני רואה אותו רץ ממקום למקום. כביכול הוא רץ ליהודי, חוזר לבית דין של מעלה לדיינים. רץ שוב פעם וחוזר שוב פעם ומנסה להציל עוד יהודי ועוד יהודי.

וכל הזמן שואלים את האדמו"ר שאלות והאדמו"ר משיב ועונה ומנסה להסביר "ואיך אני מוציא את יהודי פלוני, ואיך אני מוציא את יהודי אלמוני".

וככה במאמץ מאד גדול מוסר דין וחשבון על כל יהודי ויהודי, שהצליח או לא הצליח כ"ק האדמו"ר לעורר ולהוציא מציפורני הס"א (היצר הרע). אני רואה את האדמו"ר מושך אותי ואת בני ביתי חזק, תוך מאמץ בלתי ישוער ממש מוץ מן התבן, עד אשר אני רואה אותו, כמו שולף אותי כלפי מעלה. לידה!!!

בשלב מסויים אני מרגישה זעזוע אני רואה עצמי נולדת אל עולם האמת. נשמות רבות מהעליונים מגיעות וכמו מנקות אותי מהדם והלכלוך ממש לידה. ומנחמות אותי ואומרות לי "הכל בסדר את במקום בטוח".

שם למעלה שמחים מאוד על הצלחתו של האדמו"ר להוציאני. ואומרים "כל הכבוד, אבל יש לך עוד הרבה עבודה, תמשיך לרצות". תיכף ומיד אומרים לו שעליו להמשיך במסירות נפשו להוציא עוד ועוד נשמות אבודות. אני מביטה

סביבי. מנסה להבין מה קורה פה. אני רואה את האדמו"ר שמח מוסר דין וחשבון בפני בית דין של מעלה.

אני פורצת בבכי (גם בחזיון וגם במציאות).

דברי חיזוק מפי הרשב"י

אני מרגישה כל כך עזובה, וכל כך מוגנת, כל כך עזובה מכל העולם, ומצד שני כי יש לנו את האדמו"ר.

ואני נבהלת כי אני לא מבינה מה קורה פה לאחר מכן, אני רואה דמות מתקרבת אלי. דמות יוצאת מהיכל הבדולח, הדמות הזו מוארת, מלאת אור, מלאה אור ונראית כמלאך השם צבאות.

אני רואה שזה הרשב"י הקדוש. אני יודעת בידיעה ברורה שזה הרשב"י. פשוט אנו רואים לא כמו בתמונה ממש גלימה לבנה מכסה את הדמות הזאת. ורואים את הפנים זקן ממש לבן לבן.

הוא מתקרב עד אלי ואומר לי: "אני יודע שאת עייפה ומותשת. אני יודע שקשה לך, אני יודע שאת מרגישה שכבר נגמר לך הכח להילחם. אני רואה שקשה לך ללכת נגד הזרם, לא להקשיב לכל הרוחות הזרות, אבל רק דעי שהגעתם לסוף, הגענו לקצה. אך דעי שמרגע שהתחלת לקרוא בזוהר הקדוש, ובעיקר מרגע שהתחלת להפיצו, את מוגנת. אני מגן עלייך והזוהר הקדוש מגן עלייך. רק תחזיקי חזק, את ובני ביתך.

תחזיקו חזק באדמו"ר הצדיק (האדמו"ר מהאלמין הרב שלום יהודא גראס שליט"א שה' ישמור אותו) זה אדם קדוש תחזיקו בו חזק, כי רק ככה תגיעו לאמת. ואל תתבלבלו, שכן, הבירור האחרון כבר נמצא בעיצומו. אתם עמודים להיגאל".

האדמו"ר מהאלמין יהיה עבורך שליח טוב

אבל אני אומרת לרשב"י "אבל אנחנו לא יכולים כבר, נגמר לנו הכח" אז הוא אומר "תחזיקו באדמו"ר מהאלמין, הוא אדם קדוש עליון, תחזיקו בו חזק, כי הגיע הזמן."

ואז אני אומרת: "אבל מה אני אעשה אני כבר לא יודעת מה לעשות, אבל קשה לנו אנחנו לא יכולים יותר". אז הוא אומר: "אל תדאגי אני איתך מהיום והלאה, מהרגע שהתחלת לעסוק בזוהר הקדוש, וגם להפיץ זוהר את מוגנת ושמורה מכל הבאות. דעי לך שהולכת להתחיל מלחמה לא פשוטה, אבל

מהמלחמה הזאת אתם תגאלו. ואני אתן לך את האות שהדברים שלי הם דברי אמת - שמהיום והלאה כל מה שאת תקראי בזוהר הקדוש (אני לא זוכרת אם הוא אמר רוב או כל), אני אתן לך את התבונות להבין מה שאת קוראת."

אמרתי "מה אני אבין זוהר?" אז הרשב"י אמר "אני איתך, רק להחזיק חזק כי הגיע הזמן, אתם בכירור האחרון" אני מביטה ברשב"י שפניו כפני מלאך עליון, ומבקשת להתנחם. לפתע אני רואה דמות אחרת, ורואה מולי פנים לבנות אחרות. לבנה בצורה לא רגילה, דמות מאורת מאד מאד - אליהו הנביא! ואני יודעת בידיעה גמורה שהוא בא לבשר.

הוא מביט בי ומצביע אל עבר בית המקדש ומבקש שאביט.

אני מסתכלת אל כיוון אצבעו של אליהו הנביא ורואה חומות, ואור ענק ומדהים הזורח אי שם על החומות.

והאור הזה קורא ומבשר "ענווים ענווים הגיע זמן גאולתכם." והקול של אליהו הנביא מתערבב בקול הזה.

ואני מסתכלת ואז אני שומעת את אליהו הנביא אומר "הגיע זמן גאולתכם. ענווים ענווים, הגיע זמן גאולתכם. יש לכם את האדמו"ר מהאלמין תחזיקו בוא. כולם להחזיק חזק.

וכל מה שהאדמו"ר אומר קודש קודשים. הכל מילה במילה. ולא להרפות ולא להתבלבל". אני מבקשת מהרשב"י שלא יעזוב אותי "אבל כבר די, אני אחד מול כל העולם.

"אין לי כח אנחנו כבר ממש עייפים ותשושים ומותשים, אני רוצה להשאר פה", ומבקשת מהצדיקים שלמעלה שירחמו עלינו כבר ויזרוזו את המשיח. אמרו לי "את לא יכולה להשאר פה יש לך עבודה יש לך שליחות לגלות את האמת. ותודיעי לכולם שהזמן נגמר אתם הגעתם לסוף. ועכשיו כל מה שנשאר לכם זה להחזיק חזק."

ואני רואה את האדמו"ר כל הזמן הזה, כאילו רץ ונלחם והולך וחוזר, ומנסה להוציא עוד יהודי ונותן את הדין ועומד בפני בית דין של מעלה. ואני רואה כל כך הרבה מראות שאני המומה.

"וצרפתים כצרוף את הכסף ובחנתים כבחון את הזהב"

ואני אומרת "מה, זהו, באמת הגיע הזמן?" ורק קול מהדהד עוד נשמע ברקע "זהו, הגיע הזמן ורק להחזיק חזק. תחזיקו חזק ואל תעזבו! הבירור לא הולך

להיות פשוט אך הזוהר הקדוש מגן על הלומדים אותו ומטהר את ליבם... ואז קול נורא ואיום נשמע: "וצרפתים כצרוף את הכסף ובחנתים כבחון את הזהב".

וגם נאמר לי שאנחנו עודמים לפני מלחמה מאד מאד קשה, ומי שלא יזכה להתעורר - ה' ירחם. ומראים לי שבעצם קיבלנו כבר את כל הסימנים ואת כל האותות הכל כבר ידוע, כולם מרגישים את זה.

רק מי שירצה לפקוח את העינים ולצעוד אל האמת יכול לקום ולצעוד אל האמת, ומי שירצה לטמון ראשו בחול- יטמון ראשו בחול. אבל זהו נגמר הזמן. בוודאות אני אומרת את זה.

בחזיון זה ראיתי על האדמו"ר ובכלל, עוד דברים גדולים ומופלאים שאסור לי לספרם עד ביאת המשיח!
עד כאן.

ואחרי החזיון הזה, אני רוצה להגיד, שמהרגע הזה בעצם אני יכולה להסביר לאנשים זוהר, אני פשוט מבינה כמעט כל מה שאני קוראת בזוהר. בשבת הסברתי לבעלי זוהר. ואני יכולה להגיד שהגענו לקצה.

בבוקר של יום המחרת אני מקיזה מחלום בו אני רואה עצמי עומדת לטבוע. מרגישה שאני נחנקת. אני עומדת לטבוע אך לפתע מבזיקה בי ידיעה חדה וברורה שאין מה לפחד.

שבעצם נגמר הזמן, שכלו כל הקיצים ושאלנו עוד רגע קט חוזרים למציאות של התאחדות והתייחדות עם קודשא בריך הוא. ואז אני מתמלאת בשמחה!

אני מרגישה שבמציאות שלנו אני פשוט חולמת, אני חיה בתוך חלום, כי פשוט פה זה לא האמת. ובאמת באותו חזיון ראיתי דברים כל כך גדולים שהבהירו לי שהגענו לקצה, וכל מה שנשאר זה להחזיק חזק.

מי שלא לומד את הזוהר הקדוש לא יוכל לפקוח את עיניו

לסיום, כאשר התקשרתי לרב בכדי לספר לו את מה שהותר לי לספר, ואת העובדה שראיתיו מטייל בעולמות העליונים ועומד בפני בית דין של מעלה (לפני כן חשבתי שאת כל עלוני האדמו"ר, על דין תורה בבית דין של מעלה שהאדמו"ר מוציא, הוא כותב מתוך הדגמה למתרחש בעליונים עפ"י הספרים הקדושים. לא ידעתי שכל מה שהרב כותב זה ממה שהוא אכן רואה אי שם בגנוי מרומים).

הרב ציחק בענווה ואמר לי: "כעת את מבינה למה צריך למסור נפש?! כעת את מבינה שהגענו לסוף?! צריך לשנס מותניים ולא לבזבז דקה אחת. להפיץ כמה שיותר את עניין הלימוד בזוהר הקדוש, שמציל נפשות רבות. ורק דעי שמי שלא לומד את הזוהר הקדוש לא יוכל לפקוח את עיניו בכדי להבין שהסטרא אחרא השתלטה על מוחו דרך המאכלות האסורות, דרך הנבלות והטרפות. רק מי שלומד זוהר הקדוש יכול להיטהר מכל המאכלות האסורות ולהתעורר אל האמת! ויתרה מכך, את חייבת לכתוב את הדברים ששמעת ושראית תיכף ומיד בכדי שנוכל להפיצם!"

האמת כואבת, מי שירצה לראות אמת, ומי שירצה להמשיך לטמון ראשו בחול - יטמון ראשו בחול.

הגענו אל קצה המסלול ומפה והלאה רק הזוהר הקדוש

ניתקתי את השיחה, הסתכלתי על המהפכה שסביבי, אמרתי שזכות הרשב"י תעזור לשבת שלי להיות מוכנה, עזבתי הכל והעליתי את הדברים שלפניכם על הכתב. עליי לציין, שאני מאמינה שיצטרך לי עוד זמן רב עד אשר אצליח, אם כלל, לעכל את הדברים ואת חומרת העניין.

אומנם דבר אחד ברור לי וזה שהגענו אל קצה המסלול ומפה והלאה רק הזוהר הקדוש וזכות הרשב"י הקדוש, בע"ה, יוכלו להציל נשמות ישראל מציפורני הסיטרא אחרא (הנמצאת בשלבי גסיסה אחרונים, ועל כן משתוללת בכל כוחה), ולהוציא את יראי השם מהגלות המרה הזאת אל גאולת עולם!

ויהי רצון ונזכה כולנו להתעורר ולהתפקח מהסטרא אחרא שהשתלטה על מוחנו ונזכה כולנו לקבל משיח בן דוד ברחמים גדולים, לבנין בית במקדש ולחיי העולם הבא.

אני ממש לפני כמה ימים התעוררתי מתוך שינה בלילה בקריאה לבעלי "צריך להציל את עם ישראל, צריך להציל את עם ישראל" ראיתי דברים מאד קשים. צריך לשמוח ולרקוד כי הגענו לקצה כי אנחנו ברגעים ענקיים בהיסטוריה, אנחנו ברגעים להם חיכה העולם ששת אלפים שנה.

הגענו לסוף. בעצם אנחנו לא בסוף אנחנו בקצה של הסוף. אנחנו לא בחבלי לידה אנחנו בצירי לידה, בצירי לחץ, אנחנו בסוף. בקצה ממש. בקצה. וכולם מרגישים את זה.

היה לי חזיון נוסף בו ראיתי מאורעות קשים שיהיו ח"ו. ואחר כך שוב ראיתי את רשב"י, ושוב פעם ראיתי את אליהו הנביא. ושוב פעם הם אמרו לי:

"תודיעי לעם שנגמר הזמן, תודיעי לכל מי שרק את יכולה - נגמר הזמן, הגיע הזמן עכשיו, זה הבירור האחרון - לעזוב את סיר הברז!"

הכסף עומד לאבד את ערכו

ואני ראיתי חזיון שבו אמרו לי שאנשים יראי השם הם בבעיה גדולה מאד. כי הם נאחזים באלילי הכסף ואלילי הזהב. כולם סביב - כסף, כסף כסף, וזה עבודה זרה ממש!

כי הם בעצם מייחסים לעבודה - אם אני אקבל יותר פרנסה או פחות פרנסה. העבודה הזאת תתן לי פרנסה. העבודה היא בגדר השתדלות, אבל אסור לנו לשכוח את זה. הפרנסה היא מהשם. הכסף הוא מה' ואם הקב"ה רוצה - יהיה לנו.

וממש ראיתי קטרוג מאד גדול על העניין הזה. שאנשים רצים אחרי כסף, כסף, כסף, כאילו שהם יכולים להשיג יותר בכוחות שלהם, זאת אמרת אנחנו נעשה יותר ונקבל יותר. זה עבודה זרה. ממש ליחס לכסף כוחות נפרדים מהקב"ה.

אבל דעו לכם אנחנו בסוף. אנחנו צריכים לעזוב את אלילי הכסף ואלילי הזהב. ולדעת ש'כל מה דעביד רחמנא לטב עביד'. והדברים שאנחנו הולכים לראות בתקופה הקרובה הם דברים מאד לא פשוטים. אבל אנחנו צריכים לשמוח בהם. ומי שיהיה באמת ירא ה' לא צריך לדאוג בכלל, הוא מוגן ושמור. רשב"י אמר לי את זה.

תדעו לכם שמי שיחזיק בהקב"ה ולא בשום דבר אחר, כי הכסף עומד לקרוס, "בזמן הקרוב" אמרו לי "הכסף יהיה שווה לנייר טואלט! תודיעי לכולם!"

הקב"ה רוצה שכל מי שצריך להתנקות יתנקה בצורה עדינה.

אני אומרת את זה בודאות שאנחנו צריכים להרפות. כי מי שיחזיק בכסף שלו...???

איך אפשר לומר "אני מחכה למשיח, כשאני אסיים לסגור את העסקה הזאת - יבא המשיח".

איך אני יכול להגיד ש"אני מצפה למשיח" אבל זה אחד מהשאלות ששואלים "ציפית לישועה?"

איך אני יכול להגיד "ציפית לישועה" "אם אני רק מחכה לסגור את העסקה, אם אני רק מחכה לחתן את הילד" זה לא יכול להיות ככה אני רוצה משיח עכשיו!

והעולם הולך להתנקות בזמן המאד מאד קרוב. אני ראיתי את הכל מוכן. ראיתי את בית המקדש עומד לרדת. אפילו נתנו לי את הזכות להכנס לעזרת נשים בבית המקדש. ראיתי מראה - שכל מה שאני אתאר זה רק יקטין את זה. הזהב והשנהב, דברים שאני לא יכולה לתאר אותם אפילו זה עוצמה שאין לה סוף! ואנחנו ממש הגענו לקצה של הקצה, ועכשיו כל מה שנשאר באמת זה רק להחזיק חזק מאד. אנחנו נראה הרבה ערבוביא של אמת ושקר. ומי שבאמת ירצה אמת- הקב"ה יסייע בידו.

חבלי משיח יהיו קלים יותר למי שלומד זוהר

חשוב לי לציין, אחד הדברים החשובים ביותר שאמר לי הרשב"י בחזיון שראיתי -

"דעי לך שמרגע שהתחלת לגרוס זוהר, והתחלת להפיץ זוהר - את שמורה ומוגנת. ותודיעי לכולם - שעכשיו זה הזמן לקרוא זוהר, כי בזכות ההבטחה של הרשב"י שבזכות הזוהר הקדוש נזכה לגאולה ברחמים. אבל כמובן מי שיקרא זוהר ויעסוק בזוהר יזכה שחבלי משיח יהיו לו קלים יותר, הרבה יותר ברחמים, והוא ירגיש את הרחמים של הקב"ה עליו.

צריך להפיץ עכשיו זוהר. המון המון להשקיע בדבר הזה. כבר עבר הכל, למדנו הכל.

רשב"י אמר לי להודיע לכולם לקרוא בזוהר, נשים, גברים, ילדים, זקנים, עמי הארצות, כולם ללא יוצא מן הכלל. כי כבר הגענו לזמן שצריך לזרוק את השכל, ממש בתמימות, ולקיים "כל אשר יורך". אמרתי לבעלי שהוא צריך ללמוד חצי שעה זוהר ביום.

הגאולה בפתח

אבל באמת בידוע ובוודאות אני גם ראיתי את הכל למעלה, הכל מוכן, ראיתי את בית המקדש מוכן לרדת. הראו לי את בית המקדש עומד מוכן לרדת, וראיתי אבנים ענקיות גדולות ועוצמתיים בגודל של בניינים, רבי קומות, שכביכול עומדים מלמעלה ומוכן לרדת למטה כדי לכתוש את הרע ולנקות את הארץ מהטומאה. אבל באמת יהי רצון שיהיה ברחמים.

"בברכה, הרבנית פלונית"

אשריכם ישראל שאתם מקיימים בכ"ל (בגימטריה בהמ"ה) מאדך, וקונים ביוקר בשרכשרה עיקר לא להכשל באכילת טרימותח"ו.

ונזכה בזכות זה ללבש שורת אליה"ו (בגימטריה בהמ"ה) ולביאתב"ן (בגימטריה בהמ"ה) דוד צדקנו במהרה בימינו אמן.

בשר כשר בגימטריה ברית קודש. לומר שהאוכל בשר כשר יועיל לשמירת הברית וכן כתב בליקוטי הלכות: כל מיני טרפות נמשכין מבחינת פגם הברית, ועל כן יש שבעים טרפות כנגד הרע הכולל של שבעים לשון, שכולם משוקעים בתאוה זו מאד, ועל ידי אכילה בכשרות, דהיינו שנשמרין בשלמות מנבלות וטרפות וכו', על ידי זה נכנע הכסילות, וזוכין לתקון הדעת ולתקון הברית ולפרנסה ברוח. (הלכות טרפות, הלכה א', אות א-ב):

זעקת הרשב"י לכל יהודי: "בן אדם מה לך נרדם, אל תירא ואל תחת קום קרא אל אלקיך, את החלק של הזוהר שעלה בגורלך!"

וכבר היה מעשה מעשה נורא שהובא בספר "סניגוריא" שכתב הגה"ח המקובל הצדיק ר' שמעון הורביץ זצוק"ל שהיה (ממייסדי ישיבת שער השמים ביחד עם ר' חיים לייב אויערבאך אביו של הגרש"ז). חיבר ספר זה בעיצומה של השואה. ובו מעורר על חיוב לימוד הזוה"ק ובפרט עכשיו להביא הגאולה ברחמים (וכתב ללמוד שעה ויותר! בכל יום, עיין שם מעמוד 38 והלאה וכתב שם (עמ' 39) בשם החיד"א שבצפת עשו חבורה ללמוד זוהר וחילקו ביניהם.

לימוד זוהר המחולק

וז"ל: "בצפת ת"ו שהיו נוהגין לילך למערת רשב"י זי"ע בכל ל"ג לעומר כמה חכמים ולומדים שם כל ספר הזוהר, ומחלקים אותו לכל אחד מהקוראים חלק אחד, והיה היום שהיה עמהם איש אחד ונתנו לו גם כן חלק אחד מהזוהר עם הקוראים לקרות עמהם, והיה יודע בעצמו שאינו יודע לקרות, והוא כבהמה בצורת אדם, מה עשה אותו האיש קודם שיגיע העת של הלימוד יצא לחוץ מהמערה וילך הלוך ובכה הרבה מאד עד שנפלה עליו תרדמה וישן במקומו, ואז בא אליו רשב"י זי"ע בחלום, ואמר ליה: "מה לך נרדם, אל תירא ואל תחת קום קרא אל אלקיך, החלק שעלה בגורלך" השיבו האיש, "הרי אני כבהמה ואיני יודע כלל לקרות", אמר ליה רשב"י "קום קרא, ואני אסייעך, ותמצא עצמך קורא כגדולי החכמים", וכן היה והקיץ משנתו ומצא עצמו יודע

בטוב, ותמהו עליו כל הרואים אותו שמצאו בו דברים נוראים שלא ידעו בו מקודם עד כאן המעשה, עיי"ש.

והיה מעשה גם בימינו אנו ברבי יוחנן בנאון זצ"ל, שהיה בעל תשובה שאמר לו רבו רבי ניסים פרץ זצ"ל לגרוס בכל יום הרבה זוהר, והיה בוכה בכל יום על שלא לומד ולא יודע את התורה. ורק גרס זוהר בהתמדה בכל יום. ויהי היום ויחלום חלום והנה בחלומו ראה את רשב"י ודיבר עימו. ובבוקר מצא שהיה יודע ומבין את כל לשון הזוהר הקדוש בעל פה.

מעשה נורא עם הרשב"י

וככה מספר רבי יוחנן: לילה אחד למדתי גמרא, סתם, בלילה התעוררתי לקול ההמולה שאני בכפר ערבי, נלחם עם ערבי וערבייה, הם קמים ואני נופל. הם נופלים ואני קם. בסוף נפלו שניהם על הרצפה, ונרדמתי, והתעוררתי בחדר שינה של אשה זקנה עטופה שחורים, השכינה הקדושה, אומרת לי בוא. ואמרתי לה מי את? מוות? אז, (קרבה את אצבעה לפיה) ועשתה ש, ששש! אמרתי: מוות: "שמע ישראל".

אמרה לי: בוא. אמרתי לה: את המוות! אומרת לי: ש, ששש!

לקחה אותי ביד שלה, ואנו טסים למעלה, טסים.

אני רואה את תל-אביב, ממש תל אביב, אורות, בנין דיזנגוף סנטר, עולה עולה עולה, והושלכתי לתוך מערה. ובתוך המערה (אני אז לא ידעתי מי זה רשב"י). על מזרון אחד יושב איש - רשב"י, מזרון שני - שלי.

אני מתיישב, ואנחנו מדברים שעות, ימים, לילות, ואחרי הדיבור נכנסה שמחה ללב, שמחה שמחה.

ופתאום הגיע איזה אברך צעיר ואומר, הגיע זמן ללכת, אז רבי שמעון בר יוחאי אומר לי "לך תגיד שלום לסבא". אני הולך, רואה את סבא יצחק שלי יוצא מהיכלא גדולה (היכל הבדולח), בלי גוף, רק עם ראש, סבא, סבא, והוא אומר: נפתלי? אז אני אומר: אני נפתלי? אני יוחנן!

ואז אומר לי: "יוחנן!" ואז נישק אותי, בירך אותי, ואז פנה לאברך ואמר לו: קח אותו למזנון, תן לו שתי חתיכות.

אמר לו: "רבינו, הוא לא יוכל לאכול חתיכה אחת, איך שתי חתיכות?"

אמר לו: תתן לו.

לוקח שתי חתיכות – הכנסתי לפה. הפה התמלא, ואני אוכל ואוכל ולועס ולועס ולועס את הזוהר, וכל הזוהר נכנס לגוף שלי, ואני מבין את כל הזוהר, ושכחתי להגיד שיום קודם קראתי זוהר, ולא הבנתי אף מילה, לא הבנתי אף מילה, קראתי והזוהר נכנס לתוכי.

ואחרי כמה זמן, אין לי זמן, לא ידוע כמה זמן, האברך הפך להיות גדול, ואמר לי: "הגיע הזמן ללכת. ולקח אותי לסלע, ועל הסלע היה כתוב מלא אותיות.

לקח מטה, ולחץ על האותיות, א', י', כ', ה', נתן מכה ונפתח הסלע.

התעוררתי במיטה, קמתי – הלכתי למקוה, (פעם ראשונה בחיים), טבלתי במקוה התפללתי בניץ, פתחתי [פתח] אליהו, [והבנתי הכל], כאילו אני קורא עברית, ואני קורא עברית לשון הקודש, הכל ברור, לא רק הכל ברור, אלא מבפנים בפנים.

למחרת לאחר תפילת הניץ, [אני] קורא "חוק לישראל" והכל ברור. קראתי זוהר כמו עברית. מאותו היום ידעתי את הזוהר בעל פה.

האדמו"ר מהאלמין: האם גם כל כתבי האריז"ל?

רבי יוחנן: הכל! התלבש בתוך המוחין, העולמות העליונים, העולמות התחתונים.

האדמו"ר מהאלמין שואל: האם גם אדרא? הכל? סיפרא דצניעותא?

רבי יוחנן: הכל, הכל.

האדמו"ר: עם כל הביאורים? זכרת את כל כתבי האר"י?

רבי יוחנן: הכל הכל, בלי לדעת, אף פעם לא למדתי!

האדמו"ר מהאלמין: זה האוכל של הרשב"י, הוא נתן לך אוכל.

מתי זה היה?

רבי יוחנן: בשנת תשס"א-תשס"ב.

מכתב שני תשובה למכתב הראשון

ב"ה, כ"ו טבת תשע"ה

בעלת תשובה יקרה,

כשקראתי את מכתבך, ניכר שהוא נכתב מתוך חרדה גדולה, ודאגה עמוקה לכלל ישראל, מכל הלב והנשמה, של אישה שזועקת מפנימיותה במסר להציל את עם ישראל, או נכון יותר, שכינה שזועקת, הרוצה להציל את בניה, מתחנת

ובוכה "מתי ישובו בנים לגבולם" והיא בינתיים שוכנת בגלות האיומה, ועתה מרגישה, שדווקא בזמנים של עקבתא דמשיחא נופלת עמוק יותר ויותר.

הצלחת להכניס בי זעזוע ופחד מחד ומאידך התנגדות חריפה

וכמו שנאמר, שדברים היוצאים מהלב, נכנסים אל הלב, ולכן הצלחת להעביר בי את הזעזוע הנורא שחשת, אחז בי פחד גדול מחד, אולם התנגדות חריפה מאד מאידך, לא רציתי להאמין להצהרות הנוקשות, והבלתי מתפשרות של האדמו"ר מהאלמין. "כיום אין בישראל בהמה כשרה לאכילה!!", עכשיו כשאנו יודעים זאת, עטרת ראשינו נפלה, זו רעידת אדמה לעם ישראל!!

שאלתי את עצמי, מי הוא כבודו? האדמו"ר יוצא בהצהרות קשות מאד ששופכות אש וגופרית, נגד כל ראשי הרבנים האחראים על השחיטות הגדולות בארץ, האם האדמו"ר שוחט "פרות קדושות"? למה אף רב עד היום לא קם והזהיר אותנו? האם כולם עיוורים? או עושים את עצמם עיוורים, בגלל תאוות ממון? כמו שנאמר "כסף יעוור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים"? למה אף אחד עד היום לא צעק ש"המלך הוא ערום"?

לאן הגענו? האם אנו שוב במהפכת סדום ועמורה? האם האדמו"ר מהאלמין הוא נביא זעם?

הרהרתי בנפשי שישנן 2 אפשרויות:

צריך להיות "משוגע", בשביל לצאת בהצהרה כזו, כי זו הצהרה שהיא ממש בבחינת "פצצת אטום" לכל ענין הכשרות בארץ, ונושא על גבו ונפשו אחריות אינסופית כבדת משקל, ומסכן את חייו, פשוטו כמשמעו.

או שהאדמו"ר הוא מלאך ה' צבא-ות, והוא מסוג הצדיקים ששייכים לא לדורנו, והוא בבחינת סוג של מרכבה לשכינה, כדוגמת פנחס.

אי אפשר לעכל ידיעה כזו! קשה לברר אותה בנפשנו, נפשנו מתמוטטת, אין לנו על מה להישען, אנו מאבדים את האמון בכלל הרבנים, אין כבר ערך לשום הכשר! בשר הוא מאכל שקשור לבסיס הקיומי שלנו, וגם לעונג שבת, כך הורגלנו מילדותינו.

מה הפתרון?

האם נגזר עלינו שלא נאכל בשר? איך נסדרר? המשמעות הפשוטה היא שאולי אנו צריכים לשנות לגמרי את דרך חיינו, ונהפוך להיות צמחוניים, או

טבעוניים, או לחילופין נתאמץ מאד ונזמין בהמלצת האדמו"ר בשר רק ממשחטות כשרות וקטנות, ... אבל גם זה לא פתרון... אם כולם יזמינו ממשחטות קטנות.. הם גם יהפכו להמוניות, וגם יהפכו בעול כורכם ללא כשרות, כפי שקורה בדרך כלל, ואני לא מזכירה את הקושי הגדול בענין העלות הגדולה כפי שציינת במכתבך, שעתה עלות הבשר היא עבורך פי 4! ונאלצת להעביר משלוח של בשר ממרכז הארץ לעכו, ולא כל אחד יכול להרשות לעצמו מסירות נפש כזו, ומה יעשו משפחות שאין באפשרותן לעמוד בזה? מה יעשו משפחות מרובות ילדים?

איך נענג את שבת קודש? הרי נאמר שצריך לענג השבת בבשר ויין, ורצוי דווקא בבשר בהמה! וכמובן הס מלהזכיר על כך, שאי אפשר יהיה לאכול בשום מקום בשר, ובכך אין אפשרות להדר במצווה באכילת בשר, לא בשמחות, קרי בחתונות, בריתות, וכו לא בתי מלון... שום דבר!

המלחמה וההתנגדות

ההצהרה של האדמו"ר מהאלמין - יכולה לזעזע את אושיות החברה, אי אפשר להכיל את הדבר, ולכן הבנתי שההתנגדות הגדולה שאחזה בי, הוא רק מצד יצר הרע, לאחר שעיינתי היטב באתר, וראיתי אסמכתאות, וקראתי את עלוני הכשרות הרבים שהפיץ האדמו"ר, וראיתי את מסירות נפשך לדבר, בכך שלקחת יוזמה, וחקרת ביסודיות הדבר, וקראתי על כל פועלו האינסופי של האדמו"ר במלחמתו על שחיטה הכשרה בארה"ב, על מסירות נפשו ממש, שהיה חשוף לאיום על חייו בפועל, כי לצערנו עניין כשרות השחיטה קשור לכסף גדול מאד שמתגלגל, מאחורי תעשייה זו, ולכן המלחמה היא מאד מאד קשה וכמעט בלתי אפשרית, כי היא נוגעת בתאוות ממון, שהיא התאוה הכי קשה שאוחזת באדם והיא הכי קשה להשתחרר ממנה.

ברגע שהבנתי שכל דברי האדמו"ר - אמת לאמיתה! זה היה רגע קשה מנשוא, אין כמו האמת! אבל, מאידך האמת היא גם דין קשה! זה כך ולא אחרת!.. אנו כמו בבית דין של עולם האמת, אין לאן לברוח, אין מאחורי מי ומה להסתתר, נגמרו התירוצים, והבושה והאחריות הם כבדים.

מסירות נפש של האדמו"ר מהאלמין

הרגשתי שהאדמו"ר הוא ממש בדמות פנחס, שמקנא לה' צבאות, ומוכן למסור נפשו, פשוטו כמשמעו, לא מפחד ולא ירא מאף אחד! איזה אומץ אינסופי! לא

מפחד מכל גדולי ישראל, נלחם בהם ללא שום מורא! רק מפחד מיחידו של עולם, ועושה רצונו, ופורש את כנפיו עלינו.

כל ההצהרה הכואבת הזו, מזכירה לי את פועלו של המקובל האלוקי, בעל הסולם, הרב הלוי יהודה אשלג זצוק"ל, שהלך והתחנן 20 שנה לפני מלחמת העולם השנייה, לפני ראשי הישיבות באירופה שילמדו זוהר הקדוש, כי ברוח קודשו, ראה את גזירת השואה האיומה, וידע שהזוהר היא התרופה היחידה לשואה האיומה, אולם אף אחד לא האמין. והנורא מכל קרה.

ועתה, האם ההיסטוריה ח"ו חוזרת? גם האדמו"ר מוסר נפשו במלחמתו נגד רבני הערב רב, שלא מורים ללמוד הזהר, וכנ"ל עתה במלחמה על שחיטה הכשרה.

אם היינו מבינים כמה נורא לאכול את הבשר הלא כשר, שהוא ממש בבחינת מאכל של נבלה וטריפה, ונופל תחת הקטגוריה של ג' קליפות הטמאות, [שהוא מקור נפשם של הגויים], ואנו להבדיל היהודים נפשנו הקדושה היא מקליפת נוגה, שמשמעותה שיש באפשרותנו להעלות את מאכל הבשר לקדושה, בעוד שאם הבשר אינו כשר, אין כלל אפשרות לקדש הבשר, ולהעלות את ניצוצות הקדושה שבו, כי אז הוא אסור, כמו כלוא בתוך ג' הקליפות, דבר המביא לטמטום הלב והמוח וח"ו לכפירה, כמו שידוע הסיפור, על שאלה שנשאל הבעש"ט, שהעידה על אדם עם מחשבת כפירה, והבעש"ט בתשובתו, פסק שיש לבדוק את הסכין השחיטה של השוחט של אותו עיר שבה גר אותו השואל, ולאחר בדיקה התברר, שאכן הסכין היה פגום]. וזה מלמדינו עד להיכן אפשר להתדרדר אם הסכין לא כשר, וזה מגיע עד להרהורי כפירה!!! והדבר הנורא הוא, שאנשים לא מודעים לבעיה, ואם לא מודעים איך יתקנו? ואיסור זה הוא ממש איסור כרת, כך שאי אפשר לתקן פגם זה ע"י תשובה רגילה בזמן תיקון, אלא רק בתשובה מאד מאד גבוהה, הנקראת "תשובה מאהבה", שאז זדונות הופכים לזכויות, שרק יחידי סגולה, (כדוגמת אליעזר בן דורדיא, שקנה את עולמו ברגע, ועשה תשובה מאהבה והפך מרשע גמור לרבי, ובת קול יצאה מהשמיים ואמרה, שרבי דורדיא מזומן לחיי עולם הבא).

אולם תמיד יש תקוה לבניו של הקב"ה, ולא נידח ממנו נידח, ואיסור זה ניתן יהיה לתקן רק בביאת משיח צדקנו... אולם איך יבוא משיח צדקנו.. כאשר נפלנו לבור תחתיות כה עמוק וקשה??

התשובה היא, רק ברחמי האנסופיים של הקב"ה ובזכות האדמו"ר מהאלמין, צדיק יסוד עולם, ה' יצילנו ויגאלנו.

**באמצעות השחיטה הכשרה והתפשטות לימוד הזהר בקרב העם, נזרז
הגאולה וביאת משיח צדקנו**

ולכן בעלת תשובה יקרה, רציתי לחזק את ידיך ולתמוך בך, שאת אשת חיל, אולי הסנונית הראשונה בתמיכה במלחמתו של האדמו"ר מהאלמין בארץ, אבל את לא לבד, ואני בעקבותייך צועדת, בתקווה להצטרפות ותמיכה של כל אחינו ואחיותינו, כי לא נידח ממנו נידח, וכל זאת מתוך מטרה משותפת של אחדות וקידוש ה', שבאמצעות השחיטה הכשרה והתפשטות לימוד הזהר בקרב עם, נזרז הגאולה וביאת משיח צדקנו בקרוב ממש.

בברכה

